

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница се издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна—та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Турски тѣмбры (пулове) 60 гроша за годишъ. Спомоществованія—та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ тѣмбры (пулове) Турски, Пѣмски, Прусски, Русски или Французски, на Редакторъ—тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстїя сѣ вѣстятъ по

4 сѣ пощен-
ны пощенскы
ко 1
и.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 28 ЮЛІЙ 1877.

30.

СЪВЪРШЕНСТВО-ТО НА ХРИСТИАНСТВО-ТО ДОКАЗВА БОЖЕСТВЕННО-ТО МУ НАЧАЛО.

4.

3) Средства—та, които самъ Богъ употребява да извърши това чудесно изкупленіе, сѣ вседостаточны.

Избавленіе—то на чловѣцы—тъ отъ грѣхъ—тъ е, наистинѣ, едно голѣмо прѣдпрїятіе. Какво по-мѣчно нѣщо може да бѣде отъ спасеніе—то на изгубены души, отъ освобожденіе—то на новинны чловѣцы отъ осѣжденіе—то на единъ справедливъ законъ, отъ прѣчистваніе—то на сѣрдца съвѣтъ развратены, и отъ възобновленіе—то на души вече мъртвы въ грѣхъ—тъ?

Такова едно прѣдпрїятіе надминува всякъ чловѣческъ силъ и мѣдрость. То изисква мѣдрость—тъ и силъ—тъ на самага Бога.

Ето средства—та чрѣзъ които Богъ ще извърши това велико прѣдпрїятіе.

а) Единъ съвършенъ нравственъ законъ.

Ный вече разглеждамы въ бр. 28 год. 1, съвършенство—то на нравствѣный—тъ законъ, който сѣ намира въ Библиѣ—тъ. Този законъ е едно силно средство за избавленіе—то на чловѣцы—тъ. Той убѣждава чловѣцы—тъ за грѣхове—тъ имъ и имъ открыва какви трѣбва да бѣждѣтъ. Този съвършенъ законъ е по-остръ отъ всякой мечъ остръ и отъ двѣ—тъ страни. Той пробива всякакви покрывки, съ които чловѣци—тъ, като наши—тъ праотцы въ Едемскѣ—тъ градинѣ, сѣ трудятъ да скрѣятъ грѣхове—тъ си отъ Бога и отъ свѣтъ—тъ. Той пробива маскѣ—тъ, които чловѣческо—то сѣрдце обыча да носи. Той открыва на чловѣцы—тъ развращения—та имъ и грѣхове—тъ имъ и по този начинъ приготвя сѣрдца—та имъ да прїематъ съ благодарность единъ Божественъ Спаситель.

б) Единъ съвършенъ нравственъ примѣръ.

За да открие по-ясно значеніе—то на този законъ и да изложи по-съвършенно духъ—тъ му, Сынъ Божій е станѣлъ чловѣкъ, подчинилъ е себе си на този законъ и го е изпълнилъ съвършенно. Богъ е далъ на чловѣцы—тъ не само единъ писанъ законъ, но той имъ е прѣдставилъ въ живота на Исуса Христа и единъ примѣръ за какъ трѣба да сѣ пазятъ този законъ; следователно, чловѣци—тъ, когато правятъ свой—тъ си животъ съ животъ—тъ на Христа, могатъ да рѣшатъ, дали тѣ пазятъ добръ законъ—тъ.

Съвършенно—то нравствено прѣвѣдство на Исуса Христа е наистинѣ едно силно средство за избавленіе—то на чловѣцы—тъ. Неговой—тъ животъ е малъ и още има голѣмъ силъ въ вѣтъ—тъ. Мнозина сѣ были убѣдени а свое—то недостоинство чрѣзъ него—

во—то съвършенство. Той продължава прѣзъ всички—тъ врѣмена да избличава неправедность—тъ и себелюбіе—то на чловѣцы—тъ. Той выжгы ги учи съ примѣръ—тъ си какви трѣба да сѣ, и выжгы ги убѣждава че тѣ не сѣ каквито трѣба да сѣ. До като чловѣци—тъ гледатъ само единъ на другъ, тѣ могатъ да сѣ хвалятъ и да благодарятъ Богу, че тѣ не сѣ лонни като другы—тъ, защото всякой може да на мѣри нѣкои другы, които, споредъ него—то мнѣніе, сѣ по-лоши отъ него. Когато обаче погледнѣтъ на съвършенный—тъ животъ на Исуса Христа, тѣ не оправдаватъ вече себе си по исповѣдѣтъ винѣ—тъ си прѣдъ Бога. По чловѣци—тъ, като тѣ сѣ убѣждатъ за грѣхове—тъ си чрѣзъ съвършенный—тъ законъ Божій и чрѣзъ съвършенный—тъ животъ на Сына чловѣческаго, какъ могатъ да сѣ избавятъ отъ грѣхове—тъ си?

в) Единъ съвършенъ Спаситель.

Сынъ—тъ Божій като станѣ чловѣкъ, подчини себе си на законъ—тъ, исполни всички—тъ му изискванія и прѣтегли наказаніе—то му вмѣсто новинны—тъ. Праведный—тъ пострада вмѣсто неправедны—тъ. Святый—тъ прѣтегли осѣжденіе—то на нечисты—тъ и по този начинъ отмѣхнѣ проклетіе—то на законъ—тъ и отнѣ грѣхове—тъ на свѣтъ—тъ. Богъ Сынъ—тъ е пострадалъ за повинны—тъ, следователно Богъ Отецъ—тъ може да прости всички—тъ онѣзи, които искренно и сѣрдечно прїематъ онова което Христосъ е направилъ вмѣсто тѣхъ и за тѣхъ. Чрѣзъ послушаніе—то и смѣръ—тъ на Христа законъ—тъ Божій вече сѣ е турилъ въ дѣйствіе, правосѣдіе—то му сѣ е исполнило и наказаніе—то му сѣ е наложено. Исусъ Христосъ е исполнилъ всичко и е прѣтегилъ всичко което законъ—тъ изисква, и за това съвършенно прощеніе е възможно за всички, които искренно прїематъ онова, което Исусъ е извършилъ заради тѣхъ. Чудесно освобожденіе отъ праведно—то осѣжденіе на Божій—тъ святъ законъ!

Но какъ ще сѣ прѣчисти чловѣческо—то сѣрдце? Не е достаточно само да сѣ простятъ минѣлы—тъ прѣстѣпленія на чловѣцы—тъ като тѣ още иматъ наклонность къмъ грѣхъ—тъ; нужно е още да сѣ прѣчистятъ развратены—тъ имъ сѣрдца и да сѣ отмѣхне тѣзи наклонность.

Богъ е доставилъ средства и за това. Духъ Святый, който сѣ дава чрѣзъ ходатайство—то на Исуса Христа на онѣзи които го просятъ, възобновява сѣрдца—та имъ. Той отнема жестокы—тъ, себелюбны—тъ и лошы—тъ имъ сѣрдца и имъ дава новы. Духъ святый произвожда новы чувствования, новы желанія и новы наклонности въ сѣрдца—та на всички—тъ които сѣ молятъ, както

Давидъ сѣ е молилъ: «Сѣрдце чисто сътвори въ мене, Боже: и духъ правъ обнови вътрѣ въ мене.» Пс. 51; 10; и Богъ сѣ обѣщавѣ чрѣзъ пророка Іезекіила: «И ще ви дамъ ново сѣрдце, и новъ духъ ще вложѣ вътрѣ въ васъ, и, като отнема каменно—то сѣрдце отъ плѣтъ—тъ ви, ще ви дамъ плѣтско сѣрдце.» Іез. 36; 26; и Исусъ е училъ: «Истинѣ, истинѣ ти казувамъ, ако сѣ не роди нѣкой изново, не може да види царство—то Божіе.» Іоан. 1; 1—12. И Павелъ е свидѣтелствувалъ: «Съживи и васъ които бѣхте мъртвы въ прѣстѣпленія—та и грѣхове—тъ.» Еф. 2; 1—6.

Духъ Святый така измѣнява сѣрдце—то и характеръ—тъ на чловѣцы—тъ, щото тѣ сѣ гнусятъ отъ онова което е нечисто и неправедно и обычатъ и пригрѣщатъ онова което е чисто и добро. Той открыва на чловѣцы—тъ Исуса Христа като тѣхенъ вседостаточенъ избавитель и ги прави възможны да го прїематъ съ всичко—то си сѣрдце като тѣхенъ Спаситель, и да посвятятъ себе си на Бога съ вѣръ и любовъ. Той не ги оставя, но продължава да имъ помага ежедневно въ каквото иматъ нуждѣ. Той става тѣхенъ водителъ прѣзъ всичко—то имъ земно нѣжествїе, доставя имъ ежедневно духовнѣ силѣ съ които да противостоятъ на искушенія—та, и съединява ги по-тѣсно съ Христа, Спасителя имъ, додѣто сѣ избавятъ съвършенно отъ всички—тъ си грѣхове. Богъ не е ли доставилъ наистинѣ въ Евангеліе—то Христово средства, които сѣ съвършенно достаточны да избавятъ чловѣцы—тъ отъ изгубено—то имъ състояніе? Тѣзи средства сѣ си опитвали вече отъ милионы души, и всички—тъ, които сѣ ги опитвали вѣрно, искренно и усѣдно, тѣ споредъ както сѣ изисква въ Евангеліе—то, свидѣтелствуватъ че тѣ иматъ единъ божественъ силъ. Онѣзи, които отричатъ силъ—тъ имъ, никога не сѣ ги опитвали добръ. Наистинѣ тѣ може да сѣ челѣ Евангеліе—то Христово, но тѣ никога не сѣ подчинявали животъ—тъ си на ученія—та му. Тѣ може да сѣ припознавали Христїанство—то като едно народно учреждение, но никога да не сѣ го прїемали въ сѣрдца—та си. Тѣ може да сѣ припознавали Исуса Христа по име, но никога да не сѣ сѣ прѣдавали на воля—тъ му, и следователно тѣ никога не сѣ почувствова-вали силъ—тъ му въ сѣрдца—та си. По всякой, който прѣзъ минѣлы—тъ 18 вѣкове е прїемалъ искренно и сѣрдечно Исуса Христа за свой Господъ и Спаситель, ще свидѣтелствува съ апостолъ—тъ че Исусъ Христосъ е Божія сила и Божія прѣмудрость.

Прочее, съвѣтъ неимовѣрно е че Библия—та, която открыва толкова сла-

вѣтъ Богъ, ясно свѣтъ—тъ, и която прѣдставя на чловѣцы—тъ толкова съвършенно избавленіе и въ сѣщо—то врѣме открыва на тѣхъ такыя средства, чрѣзъ които то може да сѣ придобые, е можала да произлѣзе просто отъ чловѣцы. Прочее, само—то съвършенство на Христїанство—то като една религіозна система силно потвърждава исторически—тъ доказателства на божественно—то му начало.

«ДОВОЛНО ТИ Е МОЯ—ТА БЛАГОДАТЬ.» *)

Тѣзи думы бѣхъ отговоръ на единъ Апостолъ Павловъ молитвѣ. Три нѣкти усѣдно бѣше сѣ помолилъ той за избавленіе отъ единъ «тырѣ въ плѣтъ—тъ», който го мѣчаше. Господъ му даде най-послѣ този отговоръ, споредъ който тырѣ—тъ нѣмаше да сѣ отмѣхне, но благодать и сила щѣхъ да му сѣ дадѣтъ, щото да можаше да го прѣтърпи. Ный не знаемъ навѣрно какъвъ е былъ този тырѣ въ плѣтъ—тъ, мнѣнія относительно за него, но не може да сѣ прѣдѣли положително какво е было. Какво и да е было, обаче, ный трѣба да заблѣдѣе че то е было нѣщо, което го е смущавало много. Той сѣ моли Богу за да избави отъ това страданіе, но Господъ изъбави говори съ това, като му даде силъ—тъ го прѣтърпи.

Отъ туй можемъ да сѣ научимъ какъ Господъ отговаря често на молитвы—тъ на чада—та си. Апостолъ Павелъ бѣше чадо Божіе, и Богъ сѣ отнесе съ него исто така както съ всички—тъ си чада: Той имъ желае най-голѣмо добро; и тѣзи негова цѣль може да сѣ постигне по нѣкога само чрѣзъ тѣхны—тъ страданія; и за това той ги подлага на страданія, така както добрый—тъ лѣкаръ често подлага болный—тъ на голѣмы мѣченія, за да го исцѣли. Господъ не е по-малко добръ и благъ къмъ чада—та си когато ги оскѣрѣва, отъ колкото когато имъ дава радость и благоденствіе. И когато видимъ онѣзи които любятъ Бога да теглятъ мѣжъ и неволѣ, и никое олекченіе не сѣ намира за тѣхъ, ный не трѣба да мыслимъ че Господъ ги нечува, когато му сѣ молятъ за избавленіе.

Той не отнема, наистинѣ, тѣхно—то страданіе, но имъ дава благодать за да го прѣтърпятъ. Съ само—то това страданіе, което на нѣкои сѣ вижда толкова жестоко и неблагоклонно, той изглажда безцѣпны камнѣ за святый—тъ храмъ въ царство—то на славѣ—тъ си. Съ това той прави чада—та си по-обычливы, по-святы и по-съвършенны.

*) 2 Кор. 12; 9.

Ный казахмы че онѣзи, които много страдатъ, сж често най-смирени-тъ и най-любезни-тъ Христіани. Божія-та благодать ся прославлява най-явно прѣзъ животъ-тъ на такыва страдалцы.

Явно е, тоже, отъ този отговоръ на молитвъ-тъ Апостолъ Павловъ, колко здравоносна е *Божія-та благодать*. Тя ни дава силъ когато сме слаби, терпение когато страдаемъ, и възможность да противостоямъ на искушенія-та; тя може да насъ пай-отвратителны-тъ характеры, и да поддържа душъ-тъ въ крайнѣ нуждѣ. Нѣма нищо на този свѣтъ подобно на тѣзи благодать. Да ли вѣра-та на единъ человекъ е отъ Бога ся показва отъ това, ако тя може да го поддържа въ най-големы-тъ искушенія и страданія. Въ вѣрме на искушенія, на болести и страданія Божія-та благодать и помощ пай-силно и най-славно ся проявяватъ въ Христіанинъ-тъ. Когато Христіанинъ-тъ ся намира въ благоденствіе и всичко му отива добрѣ, даже той самъ не стъзнава напълно колко скъпоцѣнны му сж Божія-та помощ и сила; и още по-малко може свѣтъ-тъ да разбира това. Ако истинный-тъ Христіанинъ е благополученъ, свѣтъ-тъ го счита честитъ защото е благополученъ и не ся чуди ако той тогава ся вижда спокоенъ и доволенъ; но ако той падне въ сиромашіи и страда отъ болести и бѣдствія, тогава той самъ ся удивлява на *Божіи-тъ* благодать, която е доволна нему даже въ такыва злочесты обстоятелства, и *свѣтъ-тъ* ся удивлява, като види че при венчко това той е търпѣливъ, спокоенъ и честитъ, и всѣкой ся принуждава да припознае силъ-тъ на Христіанскъ-тъ вѣрж. Горѣспоменжты-тъ думы—доволно ти е моя-та благодать—можътъ да служатъ и за

Христіанскый-тъ характеръ. Ако нашата вѣра е доволна само за себѣ а не и за бурно вѣрме, тогѣ ный трѣба да заключимъ че вѣрваніе не е основано и че ный-тъ камыкъ Исусъ Христосъ, защото истинна-та Христіанска вѣра явява силъ-тъ си най-вече въ вѣрмена на страданія и на искушенія. Животъ-тъ и смъртъ-та на мѣченицы-тъ отъ всѣко вѣрме свидѣлствуватъ че това е така. И Господъ казва на всѣко отъ искушаемы-тъ и страждущы-тъ си чада: «Доволно ти е моя-та благодать.» Слѣдователно, ный нѣмамы право да ся извиняваме за грѣхове-тъ си, ако сме были сильно искушавани, защото ако сме истинны чада Божіи, то негова-та благодать е доволна за насъ и когато ся искушавамы. Истинный-тъ Христіанинъ нѣма никакво право да ся извинява, когато ся гнѣви и ядосва, съ това, че му было *тежко* или *злѣ*, защото Божія-та благодать е доволна за насъ и когато ни е *тежко* или *злѣ*.

Читателю, такава ли е твоя-та вѣра щото да ти дава силъ когато си боленъ или въ искушеніе? доказалъ ли си че си истиненъ Христіанинъ, като намѣришь че благодать-та Божія ти е доволна въ вѣрме на страданіе или бѣдствіе? Ако не, прибѣгни сега при Христа и приеми вѣрно всичкы-тъ му обѣщанія. Уповавай ся на Негово-то Слово, и той ще ти дава благодать въ всѣкъ скръбъ и искушеніе.

Ако Исусъ Христосъ да бѣше само Богъ, а не и человекъ, той не бы можалъ да страда за насъ тѣй щото да

удовлетвори божественно-то правосъдіе; но ако да бѣше само человекъ, а не и Богъ, той не бы можалъ да удовлетвори божественно-то правосъдіе, колкото и да страда за насъ. Ако той да бѣше само человекъ, удовлетвореніе-то което той принесъ съ смъртъ-тъ си не щѣше да бѣде достаточно за Бога; ако пакъ да бѣше само Богъ, то не щѣше да бѣде сгодно за насъ. Прочее, за да може да страда за человекъ-тъ и да удовлетвори правосъдіе-то Божіе, Исусъ трѣбваше да бѣде самъ-си и Богъ и человекъ.

Единъ ученъ безвѣрникъ срѣщанъ единъ селенинъ и го попыта какъ отиваше. «Въ церквѣ отивамъ,» отговори селенинъ-тъ. «Какво ще правишь тамъ?» повтори безвѣрникъ-тъ. «Ходишь тамъ за да ся молишь Богу.» «Кажми ми», попыта пакъ безвѣрникъ-тъ, «големъ ли е или е малкъ твой-тъ Богъ?» Селенинъ-тъ отговори: «Богъ-тъ, на когото азъ ся молихъ, е толкова голѣмъ щото небеса-та не сж доволны да го вмѣстятъ, и толкова малкъ щото може да обитава въ сърдце-то ми.» Отпослѣ безвѣрникъ-тъ казалъ, че простый-тъ този отговоръ произвелъ по-дълбоко впечатлѣніе въ умъ-тъ му отъ колкото много томоу бы могли да направятъ.

РЕЛИГИЯ-ТА ВЪ КЫТАЙ.

Вѣроисповѣданія-та, които владѣжтъ въ Кытай, сж Конфуціанизмъ, Будизмъ, и Тауизмъ. Първо-то, което е вѣра-та на въспитаны-тъ и вліятелны-тъ разряды на общество-то, е повече философическа отколкото религіозна и нравственна. Тя е основана на поученіи на мѣдрецъ, който е живѣлъ около петъ вѣка прѣди Христа, и прочуты-тъ списанія на когото съдържатъ много практическѣ мудрости и чисто правое ученіе. Кытайци-тъ дължатъ много на Конфуція, и тѣ щѣхъ да бѣдѣтъ много по-добры хора, ако да слѣдвахъ по-усердно неговы-тъ поученія. Будизмъ-тъ е внесенъ въ Кытай отъ Индіи дѣто най-напрѣдъ ся появи и отъ дѣто прѣмнижъ въ Источниъ Азіи и въ близкы-тъ островы. Това вѣроисповѣданіе сега отпада и неговы-тъ храмове на много мѣста ся развалятъ. Тауизмъ-тъ повече господствува измежду просты-тъ и необразованы-тъ разряды на общество-то. Той има да прави ужъ съ магій и притязавъ да прѣдрича бѣдѣще-то по звѣзды-тъ и да има съобщенія съ души-тъ на мъртвы-тъ както и съ нѣкои злы духове. Священники-тъ на тѣзи вѣрж сж въобще невѣжи, и чрѣзъ тайственно-то имъ искусство и суевѣрія-та на народъ-тъ тѣ сж държали върховенство-то си.

Нѣма по-отличителна чѣрта въ Кытайскый-тъ характеръ отъ дълбоко-то имъ суевѣріе и у Кытайцы-тъ ся види да нѣма никаквы религіозны начала. Тѣ сж просто суевѣрци, и никой народъ не е толкова суевѣренъ колкото тѣхъ. Въздушны, земни и морскы духове сж едно постоянно страшно за тѣхъ, и тѣхны-тъ молитвы и поклонни сж назначени повече да отстраняватъ такыва вліанія, нежели да приносятъ почестъ на нѣкое върховно сшщество. Тѣ употребяватъ всякаквы средства за да пазятъ себе си, кжцы-тъ си и владѣнія-та си отъ злы духове, които, какъ-то вѣрватъ, ся явяватъ тукъ тамъ. Кы-

тайци-тъ въобще обожаватъ прадѣды-тъ си. Въ кождо частъ на свѣтъ-тъ и да живѣжтъ, тѣ желажтъ да бѣдѣтъ прѣнесенни, когато умрѣтъ, въ отечество-то си и да бѣдѣтъ погребени между останкы-тъ на праотцы-тъ си; а прѣзъ животъ-тъ си тѣ ожидаватъ голѣмъ почестъ, която по нѣкога достига до обожаваніе, на умрѣлы-тъ си прадѣды, ходятъ да ся кланятъ на гробове-тъ имъ, украсяватъ ги, въздигатъ имъ плочы въ великолѣпны зданія, горятъ тмианъ, свѣщи и правятъ разны приношенія. Тѣ почитагъ и уважаватъ мъртвы-тъ си отцы повече отъ богове-тъ си.

Едно отъ най-обыкновенны-тъ приношенія, което Кытайцы-тъ носятъ въ храмове-тъ си, е много забѣлжительно; то е единъ видъ калпавъ монета залана съ калай подобна на едно б. меджидіе. Понѣкога голѣмо количество отъ такыва монеты ся принасятъ, и Кытаецъ-тъ ся гордѣе не само за това, че дава на своя богъ или прадѣдъ нѣколко хыляды меджидіета, които не му сж сторили повече отъ нѣколко мангѣра, но той ся надува още като мысли че глупавый-тъ му богъ или умрѣлы-тъ му прадѣдъ не ще може да различъ между калпавъ-тъ и истиннъ-тъ монетъ и ще го възнагради за всичкы-тъ стойность на приносъ-тъ му въ здравы пары.

Кытайци-тъ иматъ безброй по-долни божества — Богъ на земѣ-тъ, Богъ на море-то, Богъ на богатство-то, Богъ на ученіе-то, Богъ на гърмотевицѣ-тъ, Богъ на бой-тъ, Богъ на готварницѣ-тъ и пр. които тѣ прѣдставляватъ въ всякаквы образы. Крадци-тъ и кумарджии-тъ си иматъ всякой свой богъ. Тѣ ся относятъ къмъ богове-тъ съ жребия, и всякой храмъ е снабденъ съ едно ковчежче пълно съ прѣжницы или сламки за тѣзи цѣль. Тѣ показватъ тѣзи суевѣрна склонность като употребяватъ жребій-тъ въ всичкы-тъ прѣдпріятія на животъ-тъ си. Кытайци-тъ сж всичкы кумарджии; тѣ игражтъ на всякъдѣ и за всякакво нѣщо. Даже малкы-тъ дѣца, когато отиватъ да си купятъ оwoцїа, почти всякога хвърлятъ жребій за да видятъ да ли ще получатъ двойно или нищо за пары-тъ си.

ДРЕВНИЙ ЕГИПЕТЪ.

Секретаринъ-тъ на Источны-тъ древности въ Британскый-тъ Музей, Д-ръ Бирчъ, далъ на послѣдно вѣрме еднѣ сказкы върху исторіи-тъ на Старо-Египетскы-тъ памятници, въ кождо той опровергава мнѣніе-то на нѣкои за огромнѣ-тъ «историческѣ древности на Египетскы-тъ царскы династїи. Френскы-тъ индженери приемятъ че пласть-тъ, който рѣка-та Нилъ остава, като прѣлива брѣгове-тъ си, ся уголемява по 5 прѣстіе въ едно столѣтіе, и че отъ вѣрме-то на дванадесятъ-тъ династїи крайбрѣжнѣ-тъ насыпи на рѣкѣ-тъ сж ся издигнали въ Елефантинъ близо до 9 крака, въ Тивы до 7 крака и въ Хеліополь до 6 крака. На основаніе на това, че нѣкои искусствено направены нѣща сж были намѣрены, като копали кладенцы, на еднѣ дълбочинѣ отъ 70 крака, нѣкои искали да кажтъ че древность-та на тѣзи ископаны нѣща трѣба да е по-големъ отъ 12,000 години. За злѣ честь на тѣзи теорїи, обаче, послѣдо-

вателны изслѣдованія показватъ че кои отъ тѣзи останкы не сж по-стары отъ 300 год. прѣди Христа. Основа, Египетскый-тъ родъ е прѣдѣлжалъ на по-неотдавнашны-тъ мена, и нищо нѣма да го е отличало, при първо-то му появленіе на мѣ-тъ, отъ днешны-тъ родове. Нѣма слѣда не ся открыва въ Египетъ за едно постепенно развитіе на човѣческый родъ отъ по-долни роды. Даже и най-древни-тъ памятници дѣло на нѣкое отъ изящны-тъ искусство и никакво свидѣтельство не сжщесва че едно първобытно диво племя обитавало брѣгове-тъ на Нилъ.

Като ся повръща на памятници Д-ръ Бирчъ забѣлжва че онѣзи вѣрме-то на първы-тъ двѣ династїи ли почти съвсѣмъ изгубени. По отомо-то начало на историческы-тъ дѣнія ный намѣривамы въ Египетъ смѣнъ языкъ, геометрическо домостроительство и искусство вапнїе. Истинна исторія на Египетъ, обаче, захваи Сенофру, седмый-тъ царъ на третѣ династїи, завоеватель-тъ на Адриатическы-тъ морскы-тъ диницы за мѣдъ и турконскы. Негъ погребанъ въ Майдунскѣ-тъ пирами. Най-старый-тъ ръкописъ отъ папируса едно правоучително съчиненіе, е писано во вѣрме на негово-то цару Четвърта-та династїа е имала голѣмъ политическѣ важность. Тогава е живѣлъ Хеопсъ, който е въздигнулъ голѣмѣ пирамидѣ. Памятници-тъ свѣршили на негово-то царуваніе го звать на бой съ Аравитяны-тъ. Начало-то на великѣ-тъ дванадесетѣ династїи е было тѣсно свързано съ вѣ-тъ и съ поклоненіе-то на Тота, го Амъ, потайный-тъ и невидимъ богъ, скрѣтъ въ силы-тъ и въ ствїа-та на природѣ-тъ, изъ когото възникнали богове-тъ, очн-тъ му човѣческый родъ. Д-ръ Бирчъ говорилъ за другы отъ тѣзи династїи за които може ся научимъ нѣщо отъ Лабиринтѣ голѣмо-то искусствено езеро на Мемфисѣ. Въ вѣрме-то на тѣзи династїи за пѣтъ ся забѣлжватъ по памятници дѣла-та на чуждестранцы. Въ тогѣ рїодъ за прѣвъ пѣтъ ся описва и вѣрваніе-то на по-долни-тъ съсловїа нѣщо толкова интересно за историческы-тъ испытатель. Това царство е забѣлжительно, тоже, по развитіе писменность-тъ, по рожденіе-то на езиѣ-тъ, и по ученіе-то за Бога философіи-тъ. Въ тѣзи славны въ Египетскы-тъ школы ся училъ Риторика-та. Въ Астрономїи-тъ забѣлжжительно по приложеніе-то дѣна на 360-тъ, които до тогѣ съставлявали годишнѣ-тъ. Въ тогѣ ме столица-та ся прѣмѣстила отъ Фивъ въ Тивы. Слѣдующы-тъ стїи до начало-то на осмнадесетѣ по-малко сж извѣстны. Въ този периода завоеваніе-то на Египетъ пастырскы-тъ царіе, Хик-Шасу в него. За 18-тъ династїи кога изгонила пастырско-то завоевателъ племя, и на кождо великый-тъ былъ Тотмесъ III; за 19-тъ съ стрѣсъ споредъ Грыцкы-тъ историкъ за 20-тъ съ началникъ-тъ ѝ Рамсесъ III; за 22-тъ, Шишакова споредъ блїжъ-тъ, и за другы-тъ династїи завоеваніе-то на странѣ-тъ отъ тѣхъ Д-ръ Бирчъ далъ по-малко подробности.

Кювие, първият-тъ който положи основаніе-то на Сравнителна-та Ана- томия ни разказва че хоботът-тъ на слонът-тъ състои от около четире-десет хиляди малки мышцици, все у- плетени едни съ други. Свиваніе-то и разпусчаніе-то на тѣзи мышци да- ва възможност на слонът-тъ да скъся- ва и продължава хоботът-тъ си или да го прѣвива. Една двойна трѣба мину- ва на дълъ прѣз хоботът-тъ му и съ неѣ слонът-тъ дыша и пие. Въ края на хоботът-тъ ся намѣрва една малка при- бавка съ коѣто той може да задигне нѣща-та съ които ся храни. Съ това чудно оръдіе, слонът-тъ може като съ рѣжъ или да дигне игла или да иско- рени малки дървеса, или да бере отъ тѣх шумъ и клончета, съ които ся храни.

Прѣз царуваніе-то на Кромвелъ въ Англія имало единъ проповѣдникъ на име Хау, който неуморимо ся стараялъ да защищава чловѣци-тъ отъ коѣто партіи и да были тѣ. Той никога не е отказалъ помощъ-тъ си нѣкому за- щото не былъ отъ него-тъ партіи или отъ него-тъ вѣрѣ. Единъ пѣтъ Кромвелъ му казалъ : «Г-не Хау, вий всѣкога просите милости за всѣкого другогъ, освѣн за себе си. Моѣ ви ся, кажете ми, кога ще дойде редъ да попросите нѣщо и за себе си»? Г-н Хау отговорилъ: «Господарю мой, на мене всякога дохожда редъ-тъ, кога- то мож да помагамъ на други.»

Има една Англіиска дружина въ Па- лестинѣ, на коѣто цѣль-та е да изу- чи топографическо-то положеніе на всички-тъ ѣ мѣста. Като слѣдствие на свои-тъ изслѣдованія тя прѣдстави слѣдующе-то изложение :

Мѣста споменжты въ Библиѣ-тъ	420 извѣстны
Мѣста споменжты въ Библиѣ-тъ	160 неизвѣстн.
Мѣста споменжты въ Талмудъ-тъ	240 извѣстны
Мѣста споменжты въ Талмудъ-тъ	110 неизвѣстн.
Мѣсто споменжты въ Старо-Христіанскѣ-тъ	
Исторіи	370 извѣстны
»	30 неизвѣстн.

Едно отъ прѣдсмъртны-тъ изрѣче- ния на Діасъ, седмдесетъ годишенъ старецъ и знаменитъ Френскы живо- писецъ, е было горчиво оцѣненіе на мавж-тъ. «Публика-та на наше врѣ- ме,» казалъ той, «е като отзивъ-тъ на ласъ-тъ: той повтаря всички имена, но не помни ни едно.»

Сжрѣ Исаакъ Нютонъ веднѣждъ като разглеждалъ единъ новъ и твърдъ ху- авъ глобусъ, единъ господинъ влѣзълъ въ стаѣ-тъ му, който не вѣрвалъ въ ога, но казалъ че свѣтъ-тъ, въ който вѣдемъ, е станѣлъ случайно. Глобусъ-тъ му ся аресѣлъ твърдъ много и той опиталъ : «Кой го направи»? «Никой», отговорилъ Нютонъ; «той е дошелъ случайно». Господинъ-тъ ся за- дилъ на този отговоръ, но на- оро усѣтилъ значеніе-то му.

«Прѣди да ся извърши едно дѣло» зва Баконъ, «хора-та ся удивляватъ въ може да стане то; а щомъ като извърши, тѣ пакъ ся чудятъ на то- какъ не е могло да ся извърши напредъ.»

ИЗЛОЖЕНІЕ НА ЦЕНТРАЛНИЙ-ТЪ БЛА- ГОДѢТЕЛЕНЪ КОМИТЕТЪ ЗА БЪЛГАРІИ.

(Продълженіе.)

Комитетъ-тъ не само снабдяваше дѣйци-тъ си съ пари, но испраща отъ Цариградъ, нѣколко пѣти, цѣрове, които ся оцѣняватъ до 50 л. т. и купи 540 парчета мѣстны платове за Пловдивъ, 200 кебета и покрыв- вы за Русчукъ и 517 кебета за Митрови- ца, освѣн дѣто испрати за Пловдивъ 26, за Русчукъ 6 и за Митровица 13 денка кебета и платове, пріети отъ благотвори- телны лица въ Англія. Отъ тѣзи по-голъ- ма-та часть бѣхъ кебета отъ които имаше най-голъма нужда, и тѣ бѣхъ пріети отъ Комитетъ-тъ прѣдсѣдательствованъ отъ Ли- верпульскій градоначалиникъ. Пестнаесетъ денка кебета ся испратихъ наведнѣждъ отъ този Комитетъ и ся раздѣлихъ на равно между Пловдивъ, Русчукъ и Митровица. Единъ въпросъ, на който Комитетъ-тъ о- бѣржъ серіозно вниманіе още при съста- вленіе-то си, бѣше какъ да ся снабди распрѣжты-тъ общины съ средства за да добываютъ поминѣтъ-тъ си за напредъ. Съ тѣ- зи цѣль обработваніе-то на трандафиловы-тъ градини ся прѣдпріе, и волове, рала и сѣ- мена ся купихъ. Щомъ най-необходими-тъ потребности ся удовлетворяхъ, Комитетъ-тъ бѣше въ намѣреніе да употребѣи по-го- лѣмъ-тъ часть отъ средства-та за купу- ваніе на волове и др. т., и съ тѣзи цѣль задържахъ пари-тъ си, като ся надѣваше че миръ-тъ наскоро ще ся установи въ страж-тъ. Тѣзи надежда е была назначена да ся осуети, но Комитетъ-тъ счита по- стѣпжъ-тъ си за благоразумжъ, понеже не- гови-тъ страхове ся оправдахъ отъ неот- давнашно-то избухваніе на война-тъ; за- щото ако и да ся купихъ добытци на оиѣзи, на които само-то сѣществованіе ся виждаше да зависи отъ тѣхъ, то пакъ всичко-то количество пари на благотвори- телны-тъ лица, сравнително съ нужди-тъ при настоящи-тъ обстоятелства, не ся вло- жи въ добытци, които можехъ да ся зе- мжтъ отъ воюющы-тъ Силы за тѣхны-тъ потребности. Когато миръ-тъ ся повърне, Ко- митетъ-тъ е готовъ да извърши не довър- шено-то си дѣло, но по настоящемъ, о- сѣнъ едно цѣлово изпознѣна нужда ся прѣд- стави, той мысли за най-добро да прѣж- сие всѣжъ помощъ въ области-тъ, които ся заплашаватъ отъ прѣминуваніе-то на войски или отъ нашествіе-то на чужды войски.

Като поднася на благодѣтели-тъ приба- вки-тъ на настояще-то изложение, Коми- тетъ-тъ иска да забѣлжи че, съ исключе- ніе на комисары-тъ, отъ Цариградъ-тъ публикж не ся е искало лично помощи. Застояно-то положеніе на търговіи-тъ и много други причини заедно накарахъ Комитетъ-тъ да отлага отъ врѣме на врѣме събрание-то и на мѣстни подарци; сега той трѣба да чака да ся повърне миръ-тъ, да ся съживи търговіа-та и да ся устано- ви до една степенъ благоденствіе-то, кое- то по настоящемъ не сѣществувъ въ Тур- скѣ-тъ Столицѣ.

Билети-тъ за помощъ, които ся ся раз- дали отъ разны-тъ Настоятелства, и смѣт- ки-тъ съ които това изложение ся сключва, ще даджъ на спомощници-тъ единъ общъ идея за дѣло-то извършено до сега, и за начинъ-тъ по който Централний-тъ Коми- тетъ въ Цариградъ е изпълнилъ само-нало- женъ-тъ си дължностъ.

Въ заключеніе Централний-тъ Комитетъ прінася искрени-тъ си благодаренія на спомощници-тъ и на комитетъ-тъ, съста- венъ въ Мяншижъ Хаусъ, подъ прѣдсѣд- телство-то на Лордъ Мейоръ, въ Ливерпулъ, Единбургъ, Глазговъ и въ други градове на Великѣ-Британіи, за щедростъ-тъ, съ коѣто тѣ ся притекохъ на помощъ на страждущо-то чловѣчество. Настояще-то изложение не щѣше да бѣде пѣлно, ако комитетъ-тъ да не поднесеше особенны бла- годаренія, за добры-тъ услуги, на Госпо- да Кларкъ, Марпъ, Бондъ, Стоиъ, Радиво- новичъ, Клуидъ, Флокенъ, Гавріилъ Еліевъ, Хербелдъ, Херинджаръ, Начовъ, и на дру- ги-тъ раздавачи на помощи-тъ. Прѣдан- ность-та, коѣто показажъ тѣзи Господа, надминува всѣжъ похвалъ, и комитетъ-тъ признава че той дължи успѣшно-то изврѣ- шваніе на посланіе-то си на добръ-ува- женіи-тъ си настоятели, и на ревностъ-тъ и на благоразуміе-то на раздавачи-тъ имъ. Комитетъ-тъ благодарѣи и на Компаніи-тъ на Румелійскѣ-тъ Желѣзницѣ, подъ у-

правленіе-то на Г. Кулманъ, за дѣто поз- воли на комитетскы-тъ дѣйци да пжтуютъ безплатно по линіи-тъ на Компаніи-тъ и за прѣносваніе-то даромъ на всички-тъ покрывки и дрехы за носяніе назначены за олекченіе на страждущы-тъ въ Европейскѣ Турціи.

Цариградъ, 20 Юній 1877.

В. Ренцъ,

Почетенъ Секретаринъ на Централний-тъ и на Исплнителный-тъ Комитетъ.

(Слѣдва.)

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

РУССКІЙ-ТЪ ПОХОДЪ ВЪ ЕВРОПЕЙСКѢ ТУРЦІИ.

Ако Русси-тъ повторятъ въ Европейскѣ Турціи погрѣшкы-тъ си, които направихъ въ Азіи, то не ще бѣде отъ лишеніе на съвѣтъ отъ чуждестранны-тъ зрители на боржъ-тъ. Бързо-то имъ напредваніе отъ Дунавъ-тъ къмъ Балканъ-тъ прилича твърдъ много на буйно-то прѣдпріятіе, което Ве- ликій-тъ Дукъ Михаилъ направи или поз- воли въ Азіи. Но ако смжжъ-тъ погрѣшкы ся направятъ, ний трѣба да мыслимъ че Руска-та войска въ Европѣ слѣдва слѣпо единъ планъ, който е былъ направенъ отъ по-напредъ, когато на Турцы-тъ ся е гле- дало съ голѣмо прѣзрѣніе, и че Генерали-тъ ѣ нѣматъ доста остроуміе и дѣятельностъ да измѣнятъ планъ-тъ на походъ-тъ спо- редъ обстоятелства-та. Или пакъ трѣба да мыслимъ че политическы или финансовы причини принуждаватъ Рускый-тъ Импера- торъ да дава заповѣди на войска-тъ си да върви на напредъ въ всякой случай, и да свърши война-тъ прѣзъ идущы-тъ нѣколко седмицы. Планъ-тъ на походъ-тъ ся види да е былъ изработенъ отъ по-напредъ, и нѣма съмнѣніе че сношенія-та на Рускѣ-тъ Държава съ събѣды-тъ ѣ, и источника-тъ усилия, на които тя е изложена, ѣ при- нуждаватъ да свърши война-тъ колкото е възможно по-скоро. При всичко това го- лѣма грѣшка ще бѣде да не припознаемъ че военны-тъ условія въ Европѣ различа- ватъ твърдъ много отъ условія-та въ Азіи, и че единъ дързостенъ походъ може по- добръ да сполучи въ първѣ-тъ отколкото въ послѣднѣ-тъ. Твърдъ вѣроятно е че из- работваніе-то на плано-тъ за напредваніе-то на Рускѣ-тъ войска и повѣреніе-тъ коѣто водители-тъ ѣ сж имали на себе си и на неѣ, сж накарали послѣ- дни-тъ да мыслятъ че настояща-та война е второстепенна и че тѣ лесно ще можатъ да прѣвзематъ крѣпости и проходи. Рабо- та-та, обаче, излѣзе другояче. Руска-та войска въ Азіи още отъ начало е была малка на брой; по-голъма-та ѣ часть е съ- стояла отъ мѣстны Азіятскы войници, които сж по-долни отъ Рускы-тъ; вѣрность-та на нѣкон отъ табуры-тъ ся види да е была съмнителна; една дълга линія на съобщенія е трѣбало да ся пазѣ прѣзъ единъ земжъ, коѣто е възстанала; нужно е было да ся испрати една доста голѣма войска да уми- ри тамъ настоящи-тъ смущенія; прѣнася- ніе-то на хранж и на военны припасы е было твърдъ трудно, и слѣдствие-то е было че 40,000 Русси, които ся опитахъ да за- воеважтъ Арменіи, не сполучихъ въ прѣд- пріятіе-то си.

Условія-та на походъ-тъ въ Европѣ от- носително до Русси-тъ сж твърдъ различ- ны. Тѣ или трѣба да иматъ на мѣсто-то на война-тъ по-голъмъ войска отъ Турскѣ-тъ или пакъ тя трѣба сега да е пакъ си. Съ- браніе на новы войски става сега въ Рус- сии, и Рускый-тъ командантинъ, като знае това, бива по-насяраченъ въ дѣйстви-та, въ които може да станжтъ голѣмы жертвы. Руссія има по-добры-тъ си войски въ Бѣл- гаріи, защото тука ся очаква да ся рѣши сѣдба-та на настояжъ-тъ войска, а не въ Азіи. Мѣста-та за бой и за военны дви- женія въ първѣ-тъ сж много по-благопрі- тны за Русси-тъ отколкото въ послѣднѣ-тъ. Въ Бѣлгаріи тѣ нѣматъ враждебны племена да ги смущаватъ отидѣ имъ. Тука Христіанско-то населеніе е по-расположено къмъ Русси-тъ отколкото къмъ Турцы-тъ. Освѣнъ това Руманія и Бѣлгарія сж пло- дотворны земли, отъ които Русси-тъ може да даватъ потребжъ-тъ хранж за войски-тъ си.

Тѣзи нѣща не показватъ че Русси-тъ нѣматъ да ся божтъ отъ неповредены-тъ Турскы войски въ крѣпости-тъ, и въ сж-

що-то врѣме напредваніе-то имъ къмъ Бал- канъ-тъ не е необходимо едно буйно дѣло или едно невѣжественно прѣзрѣніе на не- пріятель-тъ. Планъ-тъ на походъ-тъ ся види да ся открыва постепенно. Той е по- дражаніе на Германскый-тъ планъ въ 1870. Германци-тъ имахъ по-голъмъ войска отъ Френцы-тъ, и за това тѣ напредвахъ из- веднѣждъ въ Франціи безъ да ся спиратъ додѣто да прѣвзематъ крѣпости-тъ на пакъ си. Тѣ заобиколихъ Мецъ, обсадихъ Стразбургъ, и въ сжщо-то врѣме прѣсѣд- вахъ Наполеона въ Седанъ и послѣ ся от- правихъ за Парижъ. Ако Русси-тъ дѣйстви- телно сж убѣдени че тѣ иматъ много по- голѣмъ силж отъ Турцы-тъ, тѣ може да ся опитатъ да направятъ единъ подобенъ по- ходъ. Разлика-та е че Германци-тъ бѣхъ спечелили по-напредъ голѣмы побѣды—тѣ бѣхъ смазали Мак-Махона, и разбили вой- скѣ-тъ на Базена. Русси-тъ сж спечелили важны стратегическы мѣста, но тѣ още не сж имали рѣшителны побѣдж. Турци-тъ иматъ още силны-тъ си войски неповреде- ны, и нѣма причина да прѣдполагамъ че тѣ сж обезсърдени. По тѣзи причинж ний можемъ да очаквамъ че Русси-тъ не ще ся отправятъ къмъ Едрене съ голѣмъ силж до- дѣто не намалятъ Турскѣ-тъ войска въ крѣпости-тъ. Съ тѣзи цѣль Русчукъ и Си- листра ще ся нападнжтъ, и всяка дѣтел- ность ще ся употребѣи за прѣвземаніе-то имъ. Русси-тъ, обаче, ще иматъ твърдъ трудно дѣло, защото Турци-тъ ся бжжтъ много добръ отъ крѣпости-тъ си.

Г. БРАЙТЪ И ВОЙНА-ТА.

Отдавна Г. Брайтъ не е давалъ такъвъ уменъ съвѣтъ на съотечественници-тъ си, както въ слово-то си косто той изрече въ Брайфордъ. Той ся протестира противъ ри- толюбивжъ-тъ партіи и казва че, ако на- ше-то отечество да ся водеше отъ нейны-тъ начала, ний почти никога не щѣхмы да имамъ миръ. Ний имамъ земны владѣнія и интересы на всѣдъ. Никой Европейскый Императоръ, никой прѣдсѣдатель на Аме- риканскѣ Республикж, никой Азіатскый Ханъ, или никой полу-днѣвъ Африканскый Господаръ не може да отвори война безъ да докажи, прямо или косвенно, нѣкой отъ наши-тъ интересы. Ако кажимъ, че въ всѣкой такъвъ случай трѣба да пазимъ Британскы-тъ интересы съ война, то из- веднѣждъ трѣбаше да захванемъ дѣло-то на едно всемирно завоеваніе. Въобще ся при- ма че за нѣкон интересы не трѣба да ся біемъ; че други можатъ да ся защищаватъ по-добрь съ нѣкон прѣдпазители мѣрки отъ колкото съ единъ силж войска; и че ний сме длжжы да бждемъ снисходителны къмъ нѣкон цѣли на други народы толкова законны колкото сж и наши-тъ. Но нѣкон отъ наши-тъ съотечественници съвѣзж забравятъ Англіиско-то достоѣніе и до- бро-то на други-тъ народы, когато видятъ че Руссія встѣпи въ война.

Г. Брайтъ доказва това исторически. Въ 1859, казва той, избухъ война-та между Франціи и Сардиніи отъ единъ странж, и Австріи отъ другж. Тѣзи война бѣше тѣк- мо като настояжъ-тъ. Тогава, обаче, мал- цина обявихъ че Англія трѣба да земе странжъ-тъ на Австріи, и ако днешна-та военна партія е права въ мнѣніа-та си, то ний трѣбаше да ся съединимъ съ неѣ. Тогава можеше да ся каже, че освобожде- ніе-то на цѣлж Италиѣ щѣше да въздигне единъ новъ морскж Силж въ Срѣдиземно море, както и дѣйствиетелно станж. Това като ся прѣдвжждане, можаше да ся каже, че една съединена Италиѣ щѣше да бѣде опасна за Британскы-тъ интересы, че тя щѣше да ны тури въ разпосы да укрѣ- пляваы Малж и да увеличаваы флотжъ-тъ си въ Срѣдиземно море. Можеше да ся каже още, че освобожденіе-то на цѣлж И- талиѣ щѣше да увеличи вліяніе-то на Фран- ціи до такава степенъ щото да развали Европейско-то равновѣсіе и да повреди Британскы-тъ интересы. Днесъ, обаче, всѣ- кой може да види нелѣпость-тъ на такъвъ съвѣтъ. Съединена Италиѣ далечъ отъ да е увеличила вліяніе-то на Франціи, тя го е намалила; и освѣнъ това тя даде на Евро- пейско-то общество единъ морскж Силж, които е по-добрь стражъ на Британскы-тъ интересы, отъ колкото подозрителна-тъ по- литика, коѣто тя щѣше постоянно да води срѣщу насъ. Ний можамъ, продължава Г. Брайтъ, да намѣримъ причинж за да вѣс-

премъ войска-та на Пруссіѣмъ сръбцо Даниїл като противникъ на наши-тъ интереси, но ний не ся поведохмы отъ такыва съображенія. Въ Френско-Германскѣмъ войнѣ ний можахмы да вземемъ участіе по сѣмъ-тъ причини по които нѣкои отъ насъ искатъ да ся опълчимъ днесъ противъ Руссіѣмъ.

Тѣзи исторически стѣбитія ний учатъ че за Англіѣмъ-тъ интереси е много по-добрь, когато Англіѣ е неутрална, нежели когато е въ войнѣ, и че тѣшико не сѣмъ толкова добрь запазены колкото когато оставимъ другы-тъ народи свободно да ся развиватъ. Англіѣмъ-тъ интереси състоитъ въ свободѣ-тъ и мирѣ-тъ. Ако ний да дадемъ едно таково опрѣдѣленіе на Англіѣмъ-тъ интереси, което бы ся считало отъ Италіѣмъ, Франціѣмъ, Германіѣмъ, и Руссіѣмъ за враждебно на тѣхны-тъ интереси, ний можахмы да наложимъ волю-тъ си за малко врѣмѣ, но наконѣцъ наша-та политика щѣше да бѣде осуетена.

ВОЙНА-ТА.

На 19 того Ески-Загра ся заняма пакъ отъ Турцы-тъ. Сюлейманъ паша, командиръ-тъ на Турскы-тъ войски въ Тракіѣмъ, дава слѣдующы-тъ подробности върху биткѣ-тъ при този градъ:

«Реджебъ паша командуваше дѣсно-то крыло на нашѣ-тъ войски; Шакиръ паша — сръбно-то отдѣленіе; и Вейселъ паша — лѣво-то крыло. Битка-та ся почна частъ-тъ по единъ сутринь-та въ вторникъ. Споредъ мон-тъ свѣдѣнія, Руска-та войска, която защищаваше градъ-тъ Ески-Загра, състоеше отъ 10 табура пѣшцы, отъ два алаи конницы съ 4 топа. Въ тѣхъ ся включаватъ и Българи-тъ отъ това мѣсто и отъ околностъ-тъ, които бѣхъ ся съединили съ неприятель-тъ. Сраженіе-то бѣ силно и траи 5 часа. Наша-та войска показа голѣмъ храбрость, прѣдъ който неприятель-тъ не можѣ да противостои; той бѣде разбитъ и разпрѣснатъ на всѣмъ-тъ. Слѣдъ като изгонихмы Руссы-тъ отъ Ески-Загра, Българи-тъ ся затворихъ въ къщи-тъ си, въ черква-тъ си и въ джаміѣ-тъ си, отаѣто тѣ хвърляхъ въ войски-тъ ни слѣдъ паша-тъ и дѣла на утринь-тъ. За да ся тури край на това кланіе, наша-та войска ся принуди да извади събраны-цы-тъ прѣдъ хвърляне на митраїлози, които зацѣлихъ градъ-тъ. Вопрѣкъ всѣмъ-тъ ни успѣха за да сирѣмъ огнь-тъ, който ся разпрѣснати отъ единъ силенъ вѣтръ, доловина-та отъ градъ-тъ изгорѣ.

Загубы-тъ на Руссы-тъ и на Българи-тъ надминува 2,000 души убиты. Отъ нашѣ-тъ страна имамы 6 чиновници и 165 войници убиты, и 12 чиновници и 554 войници ранены.

Българскы-тъ възстаници, които ся хванѣхъ живы, ще ся накажатъ споредъ законъ-тъ и съобразно съ царскы-тъ ферманъ върху този прѣдмѣтъ.

Българскы-тъ старци, жени и дѣца, които не сѣмъ могли да избѣгнѣтъ съ Руссы-тъ, ся прибрахъ отъ нашѣ-тъ войски и, слѣдъ почивкѣ-тъ, която имъ е нужна, тѣ ще ся испратятъ съ кола въ Едрене.

Ний зехмы отъ неприятель-тъ 500 пленныхъ пушки, нѣколко прѣпорцы, саби и трамѣта.»

Въ день-тъ когато Сюлейманъ паша влѣзълъ въ Ески-Загра, Руссы-тъ сѣмъ ся біли съ войска-тъ на Реуфъ паша при едно село 2 часа до този градъ. Споредъ *Джесридеи Аскеріе* послѣдній-тъ бѣлъ принуденъ да ся оттегли въ Кара-Бунаръ.

Хамидъ паша, Пловдивскы-тъ Мютесарифъ, телеграфисва на 20 того слѣдующе-то:

За да ся потяпче възстаніе-то въ Карлово и въ Сопотъ, едно отдѣленіе войска, състояща отъ редовны войници и отъ башибозуцы, съ два горскы тона, ся испрати на тѣзи мѣста. Щомъ пристигна въ Карлово, ти го обсажда, и като некаква Мусульманско-то и Еврейско-то население, тя призовава Българскы-тъ възстаници да сложатъ оружія-та си. Послѣдній-тъ не ся покорили, и войска-та ги ударила. Като видѣли че нѣколко души падали отъ тѣхъ и че по-дълго противаніе ще бѣде безполезно, тѣ ся подчинили. Войска-та като влѣзла въ града, обрада оружіе-то на населеніе-то и установила порядокъ-тъ.

Слѣдъ това, войска-та ся отправила за Сопотъ, дѣто като хвърлила нѣколко тона, Българи-тъ ся подчинили и тука. Отъ редовны-тъ войници имало трима души ранены, а отъ нередовны-тъ двама убиты и двама ранены.

Въ Българіѣмъ едно голѣмо сѣсрѣдоточеніе на войски става сега между Разградъ и Янтра и отъ двѣ-тъ воюющы Силы, и наскоро ся очаква тамъ една рѣшителна битка.

Споредъ *А. Хералдъ* и *Ф. дю Босфоръ* всѣмъ-тъ Българи въ Ески-Загра, които зели оружіе въ рѣкѣ прѣзъ врѣмѣ-то дѣто Руссы-тъ были тамъ, сѣмъ ся застрѣлили отъ Сюлейманъ паша.

Споредъ *Ф. дю Босфоръ* Русскы-тъ войски въ Азіѣмъ пріели подкрѣпленія отъ 30 до 40 хилѣды души и зели пакъ нападателно положеніе. Първо-то нѣщо, което тѣ направили, было прѣвземаніе-то на единъ крѣпостъ съ хранѣ за Турскѣ-тъ войски. Послѣ тѣ имали едно малко сбиваніе съ Черкезкѣ-тъ конници на Мухтаръ паша, който ся принудила да ся оттегли.

Споредъ сѣмъ-тъ вѣстникъ, додѣто Генералъ Меликовъ ся приготви да ся удари съ Мухтаръ пашовѣ-тъ войска, едно отдѣленіе Руска войска отъ 3,000 души навлѣзло въ Турскѣ-тъ земѣ откъмъ Баязидъ. Едно малко сбиваніе станало между него и Турскѣ-тъ войска, но безъ нѣкои важны слѣдствія.

Мѣстни-тъ вѣстници казватъ че Черногорци-тъ обсаждатъ крѣпостъ-тъ Никшичъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Едно царско праде заповѣда да ся наложатъ единъ заемъ отъ 600,000,000 гроша на всѣмъ-тъ Отоманскы подданицы съразмѣрно съ имотъ-тъ имъ и съ средства-та имъ.

Едно царско праде заповѣда да ся събере нова войска отъ 300,000 души.

Едно царско праде заповѣда да ся остави една народна стража измежду вѣмъ-то малко население въ столицѣ-тъ за да защищава Цградъ и прѣдмѣстия-та му. Тѣзи стража ще бѣде турена подъ знамя-то на И. И. В. Султанъ-тъ.

Въ Недѣлѣмъ отъ 3 до 4 хилѣды Българскы бѣжанцы, жени и дѣца, отъ Ески-Загра, пристигли въ Едрене.

Споредъ наши-тъ свѣдѣнія, казва *Ф. дю Босфоръ*, патуваніе-то на Австрійскы-тъ воененъ комисаринъ при Руска-тъ войска въ Виенѣ ся относя до Сърбскы-тъ въпросъ. Русскы-тъ императоръ прави послѣдно усиліе прѣдъ Виенскы-тъ Дворъ за да го приклони да остави Сърбіѣмъ да земе участіе въ войнѣ-тъ. Извѣстятъ ни даже че какъвто и да бѣде отговоръ-тъ на Австрійѣмъ, Сърбіѣмъ ще почне да дѣйствува.

Арфи паша ся опрѣдѣли прѣдсѣдатель на Сенатъ-тъ.

Руманскы-тъ желѣзници спрѣли прѣнасяніе-то на стоки за да прѣнасятъ Русскы войски.

Генералъ Гурко ся опрѣдѣлил за яверинъ на Русскы-тъ Императоръ като награда за сполучиво-то му прѣмънуваніе на Балканъ-тъ. Евгений, Лейхтенбергскы-тъ Дукъ, който командувалъ часть отъ войска-тъ подъ Генералъ Гурко, ся въздвигналъ на чинъ-тъ Бригадѣмъ Генералъ.

Стамбулъ ся сирѣкъ неопрѣдѣлено врѣмѣ отъ писалище-то на печать-тъ по причинѣ че обнародвалъ дѣжѣвы новины, а *А. Хералдъ* почнѣ пакъ да ся издава въ понедѣльникъ.

Споредъ *Ф. дю Босфоръ* укрѣпленія-та на градъ-тъ Едрене сѣмъ на свръшваніе. Тѣ ся захищавагъ съ Крушови топове.

Реуфъ паша, който напослѣдокъ имѣ нѣколко битки съ Руссы-тъ при Ески-Загра, ся завърнѣлъ въ столицѣ-тъ. Споредъ *А. Хералдъ* той замѣнялъ въ понѣ-

дѣльникъ за Дунавъ-тъ, дѣто ще земе мѣсто-то на Ахмедъ Еюбъ паша.

Споредъ единъ телеграмъ за Мидхатъ паша ся казва че ще ся завърне въ Цградъ, а споредъ другъ, той щѣлъ да отиде отъ Виенѣ за Лондонъ за да склучи единъ заемъ. Споредъ *А. Хералдъ* слухъ-тъ че Султанъ-тъ е повѣрилъ едно особено посланіе на Мидхатъ паша въ Европѣ е безосновенъ.

Отъ нѣколко деня насамъ, казва *А. Хералдъ*, слухъ ся раздава че Англіѣмъ-тъ посланникъ поискалъ позволеніе отъ Портѣ-тъ за Англіѣмъ-тъ флотъ да влѣзе въ Дарданелскы-тъ проливи, и че Портѣ-та отказала да даде таково позволеніе, освѣнь ако единъ съюзническъ договоръ ся подпише прѣдварително между Великѣ Британіѣ и Портѣ-тъ. Този слухъ, ся види, да е произлѣзълъ отъ фактъ-тъ че Мусурусъ паша, Турскы-тъ посланникъ, телеграфисалъ напослѣдокъ на Портѣ-тъ че въ случай на смущенія въ Цариградъ, Англіѣмъ-то Правительство може да поиска позволеніе за флотъ-тъ си да влѣзе въ Цградъ за да защищава животъ-тъ и имотъ-тъ на Англіѣмъ-тъ подданицы. На този телеграмъ Портѣ-та отговорила че нѣма нищо за страхуваніе въ Цградъ, и че, прѣди да позволи таково нѣщо, тя ще поиска едно ясно опрѣдѣленіе на Англіѣмъ-тъ политика.

На 22 того прѣзъ нощъ-тъ, казва *А. Хералдъ*, на Босфоръ-тъ ся чу гъртаніе на топове, и огнь-тъ, които излизаше отъ тѣхъ, ся видѣ ясно. На сутринь-тъ ся каза че единъ Русскы вапоръ, за който ся мысли да е *Великый Дукъ Константинъ*, дошелъ до устіе-то на Черно море, на разстояніе 10 мили отъ Босфоръ-тъ, хвърлил нѣколко тона противъ селце-то Килиѣ на Анадоискѣ-тъ страна, потопилъ два Гръцкы малы корабы съ Турскы прѣпорцы и завлѣкълъ другъ корабъ пѣленъ съ овцы. Правительство-то зѣло мѣрка за да пазитъ устіе-то на Босфоръ-тъ.

Споредъ *А. Хералдъ* една часть отъ Турскѣ-тъ флотъ, подъ управленіе-то на Хосартъ паша, ся вымѣнила на прѣдъ си около 40,000 Черкезы прѣселенцы отъ Сухумъ Кале за Трапезонъ.

Едно достаточно число войска, подъ управленіе-то на двама чиновници, обыскають околностъ-тъ на Едрене за да отмахнатъ страхъ-тъ, който е обладалъ населеніе-то при приближеніе-то на Русскы-тъ и да възпрѣтъ прѣселеніе-то му, което пропъзвада съвършеннѣ застойчивость на земаіе-даваніе-то.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Виенѣ, 20 Юлій. — Виенскы-тъ вѣстници извѣстятъ единогласно че Министерскы-тъ свѣтъ, който станѣ вчера, рѣши да не стави нито общо нито частно тураніе на военнѣмъ ногѣмъ на войска-тъ. Контъ Андранши, на когото политика-та ся одобри напълно, само ся опълчимоу да уголѣми въ бѣдѣ войски-тъ, които вече сѣмъ отпавены кѣмъ южнѣ-тъ граници. Въ сѣщѣ-то врѣмѣ свѣтъ-тъ размисли за разпосы-тъ за тураніе-то на военнѣмъ ногѣмъ на 4 отдѣленія войска. *Джесридеи*

Виенѣ, 20 Юлій. — Мидхатъ паша имѣ ехиданія съ Контъ Андранши, съ Г. Бушанъ въ сѣ Алеко паша.

Лондонъ, 21 Юлій. — *Таймсъ* обнародва една депеша отъ Римъ, въ който ся казва че въ свѣдѣніе на едно споразумѣніе, Италіѣмъ слѣдва съвършенно политикѣ-тъ на Германіѣмъ въ Истокъ.

Виенѣ, 21 Юлій. — Г. Когаличано, Руманскы-тъ Министръ на Външны-тъ Дѣла, пристигналъ тука.

Бѣлградъ, 21 Юлій. — Планъ-тъ за сдѣлю съюзъ съ Гърціѣмъ не сполучи. Сърбско-то Правительство е утѣрило пазово Силы-тъ че ще поддържа неутралность-тъ си.

Бѣлградъ, 22 Юлій. — Князь Миланъ опълчимоу Сърбскы-тъ Министръ на войнѣ-тъ да събере 3,000 души отъ Сърбскѣ-тъ народнѣ войски за да пазитъ граници-тъ.

С. Петербургъ, 23 Юлій. — Единъ Императорскы указъ отъ Бѣлѣ (въ Българіѣмъ) заповѣда да сѣмъ събератъ 188,600 войници отъ 1-тъ класъ отъ резервѣ-тъ (редифи).

Едно общо въсхищеніе прѣобладава С. Петербургъ.

Лондонъ, 23 Юлій. — *Стандардъ* казва че Руска-та императорска стража е пріе заповѣдъ да трѣгне за Българіѣмъ. Сѣмъ-тъ вѣстникъ казва че ся е рѣшило да оттеглятъ Русскы-тъ войски съвсѣмъ съ Тракіѣмъ-тъ страна на Балканъ-тъ, и ся остави само една достаточна сила за пазитъ проходы-тъ на Балканъ-тъ.

Лондонъ, 23 Юлій. — *Дейли Телеграфъ* казва че отъ Русскы-тъ войски въ Добружѣмъ ся испратятъ подкрѣпленія за Свицѣ.

Лондонъ, 23 Юлій. — *Таймсъ* казва Министерствѣ-то на мореплаваніе-то за вѣдало гото и други 3,000 души войска бѣде готова да трѣгне за Сръбизе море на 30 того.

Лондонъ, 23 Юлій. — *Морнингъ* по казва че Австрійскы-тъ воененъ комисаринъ при Руска-тъ войска въ Бѣлѣмъ патоварилъ отъ Русскы-тъ Императоръ едно повѣрително съобщеніе до Австрійскы-тъ Императоръ.

Лондонъ, 24 Юлій. — Лондонскы-тъ стници обнародватъ телеграмы, въ които казва, че Руска-та войска, подъ управленіе-то на Царевичъ, е около 2 часа далечъ отъ Русчукъ. Руска-та войска, то дѣйствува противъ Османъ паша, ся мѣра единъ часъ далечъ отъ Плевенъ.

Парижъ, 25 Юлій. — Положително казва че Русскы-тъ Императоръ че ся тегли отъ Бѣлѣ на Руманскѣ-тъ стран Дунава.

Атина, 25 Юлій. — Слухове-тъ за ществованіе-то на единъ съюзъ м Сърбіѣмъ и Гърціѣмъ и за испрачаніе-то еднѣмъ Ногѣмъ до Гръцко-то Правительство Турскы-тъ посланникъ въ Атинѣмъ Гръцкы-тъ вѣржжванія, сѣмъ безосновно. Отношенія-та между Турціѣмъ и Гърціѣмъ добры.

Виенѣ, 25 Юлій. — Австрійскы-тъ официални вѣстници сѣмъ на мѣтѣне че ны-тъ мѣрки, които сѣмъ ся рѣшили отъ стріѣмъ, ще подѣйствуватъ да утишатъ истинны-тъ наклонности на Сърбы-Г. Ристичъ, Сърбскы-тъ главенъ инстръ, ся очаква въ Виенѣ.

Виенѣ, 25 Юлій. — Полу-официално-то посланіе въ Виенѣ на Г. Кога на, Руманскы-тъ Министръ на Външны-тъ Дѣла, утвърждава че подпорка-та на А Унгариѣмъ ще бѣде по-добра за Руманскы-тъ единѣмъ независимъ.

Зегединъ, 25 Юлій. — Тѣзи сутринь голѣмо събраніе отъ 15,000 души станѣ въ Зегединъ за да изразитъ чувствіе-то си кѣмъ Турціѣмъ. Ге Кларка бѣше единъ отъ говорители.

До 100 други подобны събранія да станѣтъ днесъ изъ Унгариѣмъ и Гърціѣмъ.

Бѣлградъ, 25 Юлій. — Князь Миланъ завърнѣлъ въ Бѣлградъ отъ Крагуевацъ съданія-та на Скупщинѣ-тъ ся сѣмъ *Букуреѣцъ*, 25 Юлій. — По-голяма часть отъ войска-тъ на Генералъ ся оттеглила отъ проходы-тъ на Балканъ-тъ Императоръ ся очаква въ Фратести.

Полковникъ-тъ Катарджи ся испратилъ въ Сърбіѣмъ.

Виенѣ, 26 Юлій. — Сърбска-та Скупщина рѣши што Сърбіѣмъ да продѣла плаща данока си на Портѣ-тъ.

Берлинъ, 26 Юлій. — Германскы-тъ Императоръ ще ся сръбисе утрѣмъ съ Австрійскы-тъ Императоръ.

РОБЕРТЪ КОЛЕЖЪ.

Това заведеніе ще ся отвори 1 Септември ся извѣстны-тъ му почести за прѣподаваніе-то на редуктуръ на науки-тъ. Онѣзи които не подробны свѣдѣнія за него, нека сѣмъ до Г-да С. С. Хансонъ и Слатъ, или до само-то заведеніе прѣдъ *Джесридеи* 1

Директъ

Издава ся отъ Американско-то Еврейско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на Д. Арнольдъ-Ханъ № 11.